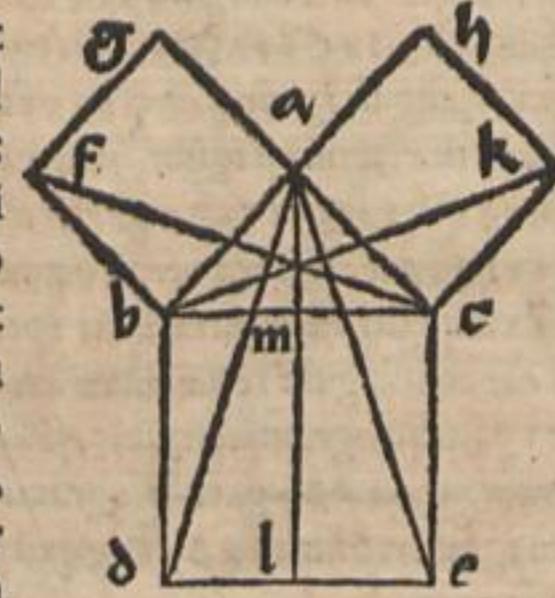

& a e. Itemq; à duobus reliquis angulis trianguli, qui sunt b & c, ducam ad duos angulos duorum quadratorum minorum, duas lineas se intersecantes intra ipsum triangulum, quæ sunt b k & c f. Et quia uterq; duorum angulorum b a c & b a g, est rectus, per 4 erit g c linea una: eadem ratione erit b h, linea una, quia uterque duorum angulorū c a b & c a h est rectus. Quia ergo super basim b f, & inter duas lineas æquidistantes quæ sunt c g & b f, constituta sunt parallelogrammum b f g a & triangulo b f c, erit per 4 parallelogrammū b f g a duplum triangulus b f c, sed triangulus b f c est æqualis triangulo b a d per 4, quia f b & b c latera primi sunt æqualia a b & b d lateribus postremi, & angulus b primi est æqualis angulo b postremi, eo quod uterq; constat ex angulo recto & angulo a b c cōmuni: ergo parallelogrammum b f g a, est duplum ad triangulum a b d. Sed parallelogrammū b d l m est duplum ad eundem triangulum per 4, quia constituti sunt super eandem basin, scilicet, b d, & inter duas lineas æquidistantes quæ sunt b d & a l, ergo per cōmum scientiam quadratum a b f g, & parallelogrammum b d l m sunt æqualia, quia eorum dimidia, uidelicet, prædicti trianguli sunt æqualia. Eodem modo & per easdem propositiones mediantibus triangulis k b c & a e c probabimus quadratū a c h k esse æquale parallelogrammo c e l m. Quare patet propositum.

Eucli. ex Zamb.

Theorema 33. Propositio 47.

47 In rectangulis triangulis quadratum quod à latere rectum angulū subtendente fit, æquum est quadratis quæ fiunt ex lateribus rectum angulū continentibus.

THEON ex Zamb. Sit triangulū rectangulum $\alpha \beta \gamma$, rectum habens qui sub $\beta \alpha \gamma$ angulum. Dico quod quadratū quod fit ex $\beta \gamma$, æquum est quadratis quæ fiunt ex $\beta \alpha \gamma \alpha$. Describatur enim (per 46) ex $\beta \gamma$, quadratum $\beta \delta \gamma \epsilon$ (per eandem) ex $\beta \alpha \gamma \alpha$, quadrata $\beta \delta \gamma \epsilon \beta \alpha \gamma \alpha$. Et per α , ipsis $\beta \delta \gamma \epsilon$, (per 31 propositionem) parallelus excitetur $\alpha \lambda$. Et connectantur (per 1 postulatum) $\alpha \delta \gamma \lambda$. Et quoniam anguli $\beta \alpha \gamma \alpha$ & $\beta \delta \gamma \epsilon$ sunt recti, ad aliquam igitur rectam lineam $\beta \alpha$ ad datumq; in ea signum α , duæ rectæ lineæ $\alpha \gamma \gamma \alpha$ & non in easdem partes proiectæ, angulos *utrobiq; duobus rectis & quos efficiunt (per 14 propositionem) in rectum igitur est $\alpha \gamma \alpha$ ipsi $\alpha \alpha$. Ac per hoc $\beta \alpha$ ipsi $\alpha \alpha$ est in rectum. Et quoniam angulus $\delta \beta \gamma$ æqualis est angulo $\beta \alpha \gamma$, rectus enim uterque est, communis ponatur angulus $\alpha \beta \gamma$: totus igitur $\delta \beta \alpha$, toti $\beta \gamma$ est æqualis. Et quoniam duæ $\delta \beta \gamma \beta \alpha$ duabus $\beta \gamma \gamma \beta \alpha$ sunt altera alteri æquales, & angulus $\delta \beta \alpha$ angulo $\beta \gamma$ est æqualis, basis igitur $\delta \beta$ basi $\beta \gamma$ (per 4 propositionem) est æqualis, & triangulum $\alpha \beta \gamma$ triangulo $\delta \beta \alpha$ est æquale. Trianguli uero $\alpha \beta \delta$ (per 41) parallelogrammum $\beta \lambda$ duplum est: basim enim habet eandem, hoc est $\beta \lambda$, in eisdemq; est parallelis, hoc est $\beta \delta \gamma \alpha \lambda$. Et trianguli quoq; $\beta \gamma$ (per eandem) quadratum $\beta \lambda$ duplum est, basin namq; eandem habet, hoc est $\beta \gamma$, & in eisdem est parallelis, hoc est $\beta \delta \gamma \alpha$. Quæ autem æqualium dupla sunt (per 6 cōmum sententiam) adinuicem sunt æqualia: parallelogrammū igitur $\beta \lambda$ æquum est quadrato $\beta \gamma$. Similiterq; si connectantur (per 1 postulatum) $\alpha \delta \gamma \lambda$, ostendetur parallelogrammū $\gamma \lambda$, æquale esse quadrato $\beta \gamma$. Totum igitur quadratum $\beta \delta \gamma \epsilon$, duabus $\beta \gamma \gamma \beta \gamma$ quadratis æquum est. Et quadratum $\beta \delta \gamma \epsilon$ est descriptum ex $\beta \gamma$: at quadrata $\beta \delta \gamma \epsilon$, sunt descripta ex $\beta \alpha \gamma \alpha$. Quadratum igitur quod ex $\beta \gamma$ latere, æquum est quadratis quæ fiunt ex lateribus $\beta \alpha \gamma \alpha$. In rectangulis igitur triangulis, quadratū quod ex rectum angulum subtendente latere fit, & quæ sequuntur reliqua ut in theoremate. Quod erat ostendendum.

Eucli. ex Camp.

Propositio 47.

47

I quod ab uno trianguli latere in seipsum ducto producitur, æquum fuerit duobus quadratis quæ à duobus reliquis lateribus describuntur, rectus est angulus cui latus illud opponitur.

CAMPANVS. Lineam in seipsum ducere, est eius quadratum describere. Sit triangulus a b c, sitq; quadratū lateris a c, æquale quadratis duorum laterum a b & b c simul iunctis, dico angulum b cui latus a c opponitur, esse rectum. Et hæc est conuersa prioris. A puncto b extraho lineam b d per II perpendicularē.

